

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cropacev Alexandr, de avocatul său, Șleahtițki Vitalie și de avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Gumeniuc Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

***Gumeniuc Vadim Vasili**, născut la 07.08.1992, originar și locuitor în mun. Bălți, str. Pasaj Ceaicovski 27,*

și,

***Cropacev Alexandr Victor**, născut la 14.07.1987, originar și locuitor în mun. Bălți, str. Vieru 157,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2012 - 22.01.2015;

Instanța de apel: 26.02.2015 - 20.01.2016;

Instanța de recurs: 16.06.2016 - 20.07.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 ianuarie 2015, Gumeniuc Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare;
- în baza art. 192 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință Cropacev Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile depuse de părțile vătămate Cazac Ion, Bogomolinii Vasile și Bologan Victor au fost admise în principiu urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă.

2. Instanța de fond a reținut că, *Gumeniuc Vadim* la 13.12.2011, în jurul orei 23.30-24.00, ieșind din localul „Fortuna”, plasat la stația transportului urban „Spitalul Municipal Bălți”, fiind împreună cu cunoscuții săi Cropacev Alexandr și Cazac Ion, cu care s-au aflat în acel local și au consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție criminală unică împreună cu Cropacev Alexandr, îndreptată la sustragerea bunurilor altei persoane, fiind ferm convinși de faptul că Cazac Ion are asupra sa bani și bunuri materiale, l-au atacat, însoțind acțiunile sale de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, manifestate prin cauzarea multiplelor lovituri cu mîinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, provocîndu-i ca consecință vătămări corporale ușoare cu o dereglare de scurtă durată a sănătății (de la 6 la 21 zile) sub formă de comoție cerebrală, edem pronunțat al feții și mandibulei pe stînga, excoriații multiple pe partea posterioară a toracelui, excoriații în regiunea lombară și ileacă posterioară pe stînga, echimoze multiple în regiunea frontală, periorbitală bilateral, regiunea toraco-scapulară preponderent pe dreapta, folosindu-se de faptul că au înfrînt posibilitatea ultimului de a opune careva rezistență, în mod deschis i-au sustras scurta în care era îmbrăcat, dar pe care în acel moment ținea în mîini, în valoare de 680 lei, din buzunarul de la pantaloni un telefon mobil de model „MTC” cu IMEI 35186203076062125 în valoare de 800 lei, în care era cartela SIM „ORANGE” nr. 068371528, în valoare de 50 lei și bani în sumă de 600 lei, iar în total bunuri materiale în sumă de 2130 lei, cauzîndu-i părții vătămate prejudiciu în proporții considerabile, precum și o învelitoare de plastic pentru diverse documente în care se aflau pașaportul cetățeanului RM și permisul de conducere, ambele pe numele Cazac Ion, precum și certificatul de înmatriculare pe automobilul de model VAZ 2106”, cu numărul de înmatriculare SRAZ 556, după ce s-au eschivat de la fața locului.

Tot el, acționînd în mod intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 22.02.2012, în jurul orelor 14.00-15.00, aflîndu-se pe teritoriul școlii medii nr. 15, care este situată pe str. Hajdeu 6, mun. Bălți, apropiindu-se de Radașchevici Artiom și folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni și că ultimul se află în stare de ebrietate, a sustras tainic din buzunarul drept al scurtei în care era îmbrăcat acesta portmoneul la prețul de 80 lei, în care se aflau bani în sumă de 260 lei și actele pe numele lui Radașchevici Artiom și anume buletin de

identitate A 04114425 din 02.02.2005, fișa de însoțire a buletinului de identitate, permisul provizoriu nr. 008356 din 02.02.2011, cauzându-i astfel părții vătămate Radașchevici Artiom un prejudiciu material în sumă de 340 lei.

Tot el, în noaptea spre 14.08.2013, în perioada de timp între orele 20.30 până la 08.30, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, tainic a pătruns prin intermediul spargerii de la ușa șoferului a automobilului de model Fiat Ducato cu n.î. BL CX 285, care era parcat în regiunea imobilului nr. 1 str. Paravoznaia, mun. Bălți, de unde a sustras un navigator de model „Prestij”, care era în husă împreună cu încărcător, costul căruia este de 2400 lei, un card micro SD capacitatea de 32 GB costul căruia este de 300 de lei, un MP-3 player de model Sony costul căruia este de 300 de lei, un magnetofon de model „LG” costul căruia este de 450 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Bogomolinîi Vasilii, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3450 de lei, după ce de la fața locului s-a eschivat.

Tot el, acționînd în comun acord cu Chișlari Constantin, a.n. 04.11.1988, în perioada de timp de la 17.08.2013 spre data de 18.08.2013, în timpul nopții, au pătruns pe teritoriul gospodăriei amplasate pe adresa mun. Bălți, str. Vieru 143, care aparține lui Bologan Victor, de unde au sustras pe ascuns 22 de saci cu făină de grâu, costul unui sac de grâu constituind 300 de lei, cauzându-i părții vătămate Bologan Victor un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 6600 lei, după ce de la fața locului s-au eschivat.

Astfel, prin acțiunile sale criminale, intenționate, inculpatul Gumeniuc Vadim a comis infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvîrșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art. 192 alin. (1) Cod penal-pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare; art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal-furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvîrșit de două persoane prin pătrundere în alt loc de depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cropacev Alexandr, la 13.12.2011, în jurul orei 23.30-24.00, ieșind din localul amplasat la stația transportului urban „Spitalul Municipal Bălți”, fiind împreună cunoscuții săi Gumeniuc Vadim și Cazac Ion, împreună cu care s-au aflat în acest local și au consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție criminală unică împreună cu Gumeniuc Vadim, îndreptată la sustragerea bunurilor altei persoane, fiind ferm convinși de faptul că Cazac Ion are asupra sa bani și bunuri materiale, l-au atacat pe el, însoțind acțiunile sale de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, manifestate prin cauzarea multiplelor lovituri cu mîinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului,

provocându-i ca consecință vătămări corporale ușoare cu o dereglare de scurtă durată a sănătății (de la 6 la 21 zile) sub formă de comotie cerebrală, edem pronunțat a feții și mandibulei pe stînga, excoriații multiple pe partea posterioară a toracelui, excoriații în regiunea lombară și ileacă posterioară pe stînga, echimoze multiple în regiunea frontală, periorbitală bilateral, regiunea toraco-scapulară preponderent pe dreapta, după ce, folosindu-se de faptul că au înfrînt posibilitatea ultimului de a opune careva rezistență, în mod deschis i-au sustras scurta în care era îmbrăcat, dar pe care în acel moment o ținea în mîini, în valoare de 680 lei, din buzunarul de la pantaloni un telefon mobil de model „MTC” cu IMEI 35186203076062123 în valoare de 800 lei, în care era introdusă cartela SIM „ORANGE” nr. 068371528 în valoare de 50 lei și bani în sumă de 600 lei, iar în total bunuri materiale în sumă de 2130 lei, cauzîndu-i părții vătămate prejudiciu în proporții considerabile, precum și o învelitoare de plastic pentru diverse documente în care se aflau pașaportul cetățeanului RM și permisul de conducere, ambele pe numele Cazac Ion, precum și certificatul de înmatriculare pe automobilul de model VAZ 2106 cu numărul de înmatriculare SRAZ 556, după ce s-au eschivat de la fața locului.

Astfel, prin acțiunile sale criminale, intenționate, inculpatul Cropacev Alexandr a comis infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal-tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate săvîrșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a depus apel partea vătămată Cazac Ion, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată în privința lui Cropacev Alexandr o pedeapsă non privativă de libertate, pe motiv că fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești a declarat că are pretenții materiale însă nu dorește ca inculpații să fie pedepsiți aspru și nu a dorit ca acestora să le fie aplicate pedepse privative de libertate, iar inculpatul Cropacev Alexandr a fost pedepsit prea aspru, necătînd că acesta i-a achitat toate cheltuielile care țîn de tratament, iar ulterior de mai multe ori și-a cerut de la el scuze, deaceea corectarea inculpatului este posibilă fără aplicarea pedepsei penale privative de libertate.

3.1. Sentința instanței de fond a fost contestată și de către apărătorul Aliona Timoșenco în numele inculpatului Cropacev Alexandr, solicitînd casarea parțială a acesteia cu pronunțarea în privința lui Cropacev Alexandr a unei sentințe de achitare, pe motiv că:

- nici o probă pusă la baza sentinței de condamnare, nu indică direct săvîrșirea de către Cropacev Alexandr a acțiunilor orientate la atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor;

- în ședința de judecată a fost dovedit faptul că Cropacev Alexandru i-a aplicat părții vătămate câteva lovituri din cauza conflictului apărut între ei. Acest fapt se confirmă prin declarațiile inculpaților, cât și prin declarațiile martorului Nebunelea. Mai mult ca atât, Gumeniuc Vadim a indicat că toate lucrurile părții vătămate menționate în plîngere, le-a sustras anume el, iar Cropacev Alexandr nu are nici o atribuție la aceasta, aceste fapte se confirmă prin procesele-verbale de ridicare din 20.12.2011, pe care din motive necunoscute instanța de judecată le-a considerat drept probele vinovăției;

- în sentință se indică că partea vătămată Cazac Ion a declarat că anume Cropaciov a încercat să-i scoată telefonul mobil din buzunarul pantalonilor, însă, fiind de nenumărate ori interogată în ședința de judecată, el a declarat că a simțit că cineva încearcă să bage mîna la el în buzunar și deoarece Cropaciov Alexandr mergea după el, s-a gândit și era convins că acesta era anume ultimul, însă fără a vedea concret cine;

- în ședința de judecată din partea apărării a fost prezentată fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență din 14.12.2011, unde este indicat că partea vătămată a fost dusă la spital cu diagnosticul „Intoxicația alcoolică acută”, în același timp el s-a prezentat cu un alt nume și nu ținea minte de cele întâmplate și reieșind din aceasta, apar dubii serioase și iminente în autenticitatea mărturiilor sale, din care cauză apărătorul a solicitat să fie apreciate critic și excluse din probele pe dosar;

- instanța a ieșit din limitele învinuirii înaintate de procuror, deoarece în cadrul dezbaterilor judiciare procurorii au solicitat recalificarea acțiunilor Cropacev Alexandr la o infracțiune mai blîndă, astfel, acuzarea refuzînd la învinuirea adusă anterior, solicitînd ca instanța să-i recunoască culpabili pe inculpați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) Cod penal.

3.2. Sentința a fost contestată cu apel și de către inculpatul Cropacev Alexandr, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece de la începutul urmăririi penale el activ a colaborat cu organele de urmărire penală, a dat declarații prin care nu a recunoscut vina în săvîrșirea atacului tîlhăresc, indicînd la aceea că doar a lovit partea vătămată, însă nu a luat nici un lucru de la el, i-a acordat primul ajutor medical, a chemat ambulanța, a achitat tratamentul în spital, iar în procesul examinării cauzei declarațiile sale au fost confirmate de către inculpatul Gumeniuc Vadim, martorul Nebunelea Ana și partea vătămată Cazac Ion, parțial.

3.3. La fel, împotriva sentinței a depus apel și avocatul Igor Ciuru în numele lui Gumeniuc Vadim, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță cu aplicarea unei pedepse mai blînde în privința inculpatului.

În motivarea apelului a indicat că:

- faptei săvârșite de către Gumeniuc Vadim i s-a dat o încadrare juridică greșită în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 493 D din 21.12.2011, leziunile corporale la Cazac Ion au fost calificate ca ușoare, însă violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei (art. 187 alin. (2) lit. e), art. 189 alin. (2) lit. c) CP) e considerată cauzarea unei vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății precum și aplicarea intenționată a loviturilor sau altor acțiuni violente care au cauzat numai dureri fizice și prin urmare, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate conform art. 187 alin. (2) Cod penal;

- pedeapsa pentru această infracțiune urmează a fi mai blândă, iar instanța de fond a constatat greșit că, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, or, Gumeniuc Vadim a recunoscut vina de faptele săvârșite și calificate conform art. 188 și 192 Cod penal astfel, instanța de fond urma sa constate recunoașterea vinovăției pe episoadele respective drept circumstanță atenuantă și să țină cont la individualizarea pedepsei.

3.4. Nefiind de acord cu sentința inculpatul Gumeniuc Vadim a declarat apel solicitând casarea acesteia în partea condamnării pe art. 186 alin. (2) Cod penal pe motiv că nu a comis fapta încriminată și procurorul nu a prezentat nici o dovadă întru confirmarea acesteia, nefiind depistate nici amprente digitale, iar în cadrul judecării cauzei s-a stabilit că automobilul a fost deteriorat cu o rangă de metal, însă nu a fost prezentat instrumentul respectiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015 au fost respinse apelurile declarate ca nefondate cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. Instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile depuse de părțile vătămate Cazac Ion, Radașchevici Artiom, Bogomolinii Vasilii, Bologan Victor, a martorilor Nebunelea Ana, Ivanițki Anatolie, Vămășescu Sergiu, Chișlari Constantin, Șmelea Aurica, precum și prin probele scrise ale cauzei penale cercetate și în cadrul ședinței instanței de apel.

Totodată, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpaților luând în considerație circumstanțele cauzei și persoana celor vinovați precum și prevederile art. 61, 75 Cod penal, mai mult ca

atît, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, care se califică de legiuitor ca gravă (art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal); mai puțin gravă (art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal); ușoară (art. 192 alin. (1) Cod penal), de comportamentul inculpaților înainte și după comiterea infracțiunii, prejudiciile cauzate nefiind recuperate, faptul că nici unul dintre făptuitori nu au antecedente penale, circumstanțele agravante sau atenuante nu au fost stabilite pe cauză, instanța stabilind corect categoria și mărimea pedepselor.

Colegiul penal a considerat că, apelanții în apelurile declarate nu au adus careva motive care ar servi ca temei de modificare sau casare a sentinței atacate, în apel fiind relatate situația conform viziunii apelanților în apărarea inculpaților.

În opinia Colegiului penal, motivul invocat de avocatul Timoșenco Aliona în numele lui Cropacev Alexandr precum că, instanța a ieșit din limitele învinuirii, deoarece procurorul în ședința de judecată a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpaților din prevederile art. 188 alin.(2) în cele ale art. 187 alin.(2) Cod penal, precum și cel invocat de avocatul Igor Ciuru în numele lui Gumeniuc Vadim că, instanța greșit a încadrat acțiunile ultimului în prevederile art. 188 alin.(2) Cod penal, nu a fost reținut, deoarece violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei (art. 187 alin. 2 lit. e) Cod penal) se consideră vătămări neînsemnate, care nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, nici pierderea capacității de muncă sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvîrșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă acestea nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei, fiind esențial ca violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea aplicării acesteia să aibă destinația de facilitare a săvîrșirii sustragerii.

Or, în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului care sunt însoțite de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Astfel, în speță, Colegiul a considerat că, deoarece la momentul pronunțării ce către instanța de fond, erau în vigoare modificările în HP CSJ din 22.12.2014, acțiunile inculpaților corect au fost calificate ca tâlhărie și nu jaf, așa cum aceasta nu a fost o simplă aplicare a violenței împotriva victimei, ci un atac, acțiune surprinzătoare pentru victimă, însoțită de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei cu scopul sustragerii bunurilor, aplicarea loviturilor durînd un timp mai îndelungat, fapt confirmat prin probele anexate la materialele cauzei.

Referitor la solicitările apelanților de a fi pronunțată în privința inculpaților Gumeniuc Vadim și Cropacev Alexandr a hotărîrei de achitare, instanța de apel nu le-a luat în considerație, deoarece potrivit cumulului probelor administrate și cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, se confirmă vinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, precum și comiterea de către Gumeniuc Vadim a infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b), c) d) Cod penal, iar nerecunoașterea de către făptuitori a vinovăției pe capetele respective de învinuire nu echivalează cu achitarea acestora, aceasta fiind apreciată ca o metodă de a-și ușura situația și de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Nu au fost reținute motivele invocate de apărătorul Aliona Timošenco și inculpatul Cropacev Alexandr, că instanța de fond unilateral a apreciat probele în cadrul cercetării judecătorești și nu a luat în considerație dovezile care îl dezvinovățesc de comiterea infracțiunii incriminate, deoarece prin totalitatea probelor din dosar s-a confirmat contrariul, astfel, fiind dovedită integral vina ultimului în comiterea infracțiunii de tâlhărie, chiar și în condițiile când partea vătămată nu are pretenții materiale față de acesta.

La fel, au fost respinse și motivele invocate de avocatul Aliona Timošenco, precum că Cropacev Alexandr doar a lovit partea vătămată și că Gumeniuc Vadim a recunoscut că de unul singur a sustras bunurile de la partea vătămată, deoarece, Cropacev Alexandr lovind partea vătămată nu a opus careva impedimente lui Gumeniuc Vadim, deci tacit a acceptat și susținut acțiunile făptuitorului nemijlocit, iar prin acțiunile/inacțiunile sale creînd părții vătămate impresia că făptuitorul nu acționează de unul singur, astfel acțiunile lui întrunesc componența infracțiunii de tâlhărie, iar declarațiile inculpatului Gumeniuc Vadim, Colegiul le-a apreciat ca o metodă a acestuia de a-l scuti pe Cropacev Alexandr de pedeapsa penală.

Cu referire la motivul invocat de avocatul Igor Ciuru precum că, instanța de fond n-a ținut cont de circumstanța atenuantă cum ar fi recunoașterea vinei de către Gumeniuc Vadim, Colegiul a precizat că acesta este declarativ, deoarece, prin încheierea Judecătoriei Bălți din 18.01.2013 (V.I, f.d.208), a fost respins acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de Gumeniuc Vadim, pe motiv că ultimul n-a recunoscut vina în sustragerea sumei de 600 lei de la partea vătămată Cazac Ion, totodată pedeapsa stabilită pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) Cod penal fiind la limita minimă prevăzută de lege.

5. Recurs ordinar împotriva deciziei declară avocatul Șleahțițki Vitalie în numele inculpatului Cropacev Alexandr, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală solicitînd casarea parțială a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece la aplicarea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 3,4,6,7,61,75,76 Cod penal, iar atragerea lui Cropacev Alexandr la răspundere penală conform calificării indicate în decizie este ilegală, deoarece în faptele acestuia lipsește latura obiectivă și subiectivă a tâlhăriei;

- instanțele de judecată nu au delimitat acțiunile fiecărui inculpat, nu au analizat probele și nu au stabilit exact vinovăția lui Cropacev Alexandr, iar prima instanță a ieșit din limitele învinuirii înaintate de procuror, deoarece în cadrul dezbaterilor judiciare s-a solicitat recalificarea acțiunilor inculpaților în baza art. 187 alin. (2) Cod penal;

- recalificarea acțiunilor lui Cropacev Alexandr și aplicarea unei pedepse non-privative de liberate ar fi coroportate cu personalitatea inculpatului, care este la prima abatere, caracterizat pozitiv la locul de trai și de muncă, iar pedeapsa cu închisoarea nu este cea mai eficientă.

5.1. La fel, a declarat recurs ordinar și inculpatul Cropacev Alexandr prin care a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, deoarece acțiunile sale urmau a fi recalificate de la art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în baza art. 187 alin. (2) Cod penal pe motiv că dînsul nu a urmărit scopul sustragerii bunurilor și că a achitat prejudiciul material părții vătămate Cazac Ion pentru tratament.

5.2. Recurs ordinar a depus și avocatul Mihaela Rotari în numele lui Gumeniuc Vadim, care invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă mai blîndă, pe motiv că:

- instanța de apel nu a reținut că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și probele nu dovedesc vinovăția în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal au fost încadrate greșit acțiunile ultimului și prin urmare, fiind și greșit condamnat;

- instanța de fond a constatat greșit că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, or, indicînd că Gumeniuc Vadim a recunoscut vina pe faptele calificate conform art. 188 și 192 Cod penal urma să constate recunoașterea vinovăției pe episoadele respective drept circumstanță atenuantă și să țină cont de ea la individualizarea pedepsei;

- instanța nu a dat apreciere faptului că procurorul a solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpaților conform prevederilor art. 188 alin. (2) Cod penal în cele ale art. 187 alin. (2) Cod penal și nu și-a motivat soluția privind aplicarea unei pedepse mai aspre.

6. Procurorul în baza art. 431 alin.(1) pct.1)¹ Cod de procedură penală depune referință asupra recursurilor declarate, prin care solicită respingerea acestora, deoarece temeiurile de casare invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare, or din textul deciziei rezultă că instanțele de judecată au analizat obiectiv probele administrate, iar la stabilirea pedepsei s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61,75 Cod penal, aplicînd inculpaților o pedeapsă echitabilă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal constată că, potrivit recursurilor ordinare declarate autorii invocă practic aceleași motive făcînd referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și prin urmare, instanța se va expune concomitent asupra acestora.

Colegiul indică că, art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Avocatul Mihaela Rotari în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat pct. 6 al articolului menționat, normă de drept ce prevede că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Astfel, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare

prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Referitor la eroarea invocată de către recurenți în recursuri prevăzută la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal menționează că, temeiul invocat nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei în instanța de recurs din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În speță, Cropacev Alexandr și Gumeniuc Vadim au fost puși sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnați de către instanțele ierarhic inferioare în baza art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal „*tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Colegiul penal menționează că, pentru existența infracțiunii de tîlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să preceadă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violența.

Prin sintagma amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate se înțelege efectuarea de către făptuitor a unui atac de natură să inspire victimei temerea de va fi supusă violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrîngerii.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că este elocventă motivarea instanței de apel, care indică asupra faptului că „*...prin totalitatea probelor din dosar s-a confirmat ca fiind dovedită integral vina lui Cropacev Alexandr și Gumeniuc Vadim în comiterea infracțiunii de tîlhărie, chiar și în condițiile că partea vătămată nu are pretenții materiale față de dînșii*”.

Tot aici, Colegiul precizează că, instanța de apel întemeiat și-a argumentat poziția și asupra motivului invocat în cererile de apel, iar ulterior în recursuri pe care instanța îl respinge ca neîntemeiat, precum că acțiunile inculpaților urmau a fi încadrate de la art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la art. 187 alin. (2) Cod penal, specificînd că „*violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei (art. 187 alin. 2 lit. e) Cod penal) se consideră vătămări neînsemnate, care nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, nici pierderea capacității de*

muncă sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă acestea nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei, fiind esențial ca violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea aplicării acesteia să aibă destinația de facilitare a săvârșirii sustragerii, or, în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului care sunt însoțite de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate”.

Prin urmare, instanța de recurs susține poziția instanțelor ierarhic inferioare și menționează că, acțiunile inculpaților corect au fost calificate ca tâlhărie și nu jaf, deoarece fapta acestora nu a fost o simplă aplicare a violenței, ci un atac însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei cu scopul sustragerii bunurilor, aplicarea loviturilor durînd un timp mai îndelungat, fapt confirmat prin concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 493D (f.d. 28-29, Vol. I).

Colegiul penal reține și faptul că, criticile formulate de recurenți în recursurile declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința inculpaților, în instanța de fond și instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că instanța de fond și cea de apel, corect au apreciat probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă privind condamnarea lui Cropacev Alexandr și Gumeniuc Vadim, deoarece în acțiunile lor sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, iar la motivarea soluției de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, instanța de apel corect a menținut soluția primei instanței și în partea stabilirii pedepsei inculpaților, căroră le-au fost aplicată o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită luîndu-se în considerație și prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

În ce privește argumentul avocatului Mihaela Rotari precum că, fapta lui Gumeniuc Vadim nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut

referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult aspectual în textul sentinței și deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea condamnării de către prima instanță a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că în acțiunile lui Gumeniuc Vadim sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel privind menținerea sentinței de condamnare a lui Gumeniuc Vadim în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f), 192 alin. (1), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar Cropacev Alexandr în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, este legală și întemeiată și recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cropacev Alexandr, de avocatul său, Șleahtițki Vitalie și de avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Gumeniuc Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Gumeniuc Vadim și Cropacev Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 17 august 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun